

pdf13 WET VAN RICARDO of WET VAN DE COMPARATIEVE KOSTEN

De gezamenlijke welvaart van landen neemt toe als elk land zich toelegt op het voortbrengen van producten waarin het comparatieve (relatieve) kostenvoordelen heeft (**Wet van Ricardo**).

De aldus ontstane internationale arbeidsverdeling is de basis voor internationale handel.

Ricardo ging uit van de arbeidswaardeleer waarbij de waarde van een product uitsluitend wordt bepaald door de hoeveelheid arbeid die nodig is om het product te maken. In werkelijkheid gaat het natuurlijk niet alleen om de loonkosten, maar is de (kwantitatieve en kwalitatieve) beschikbaarheid van de productiefactoren in een land van grote invloed op het kostenniveau.

Met behulp van het onderstaande (sterk vereenvoudigde) getallenvoorbeeld wordt de Wet van Ricardo nader toegelicht. Er wordt uitgegaan van twee landen die elk twee producten kunnen voortbrengen.

Uit **tabel 1** blijkt dat de productie van zowel wol als wijn goedkoper is in Portugal dan in Engeland.

Portugal heeft voor beide producten een **absoluut kostenvoordeel**.

Toch zal blijken dat de gezamenlijke welvaart van beide landen toeneemt als elk land zich toelegt op het product waarin het een relatief kostenvoordeel heeft. Vervolgens verkrijgt elk land via onderlinge handel het product waarin het een relatief kostennadeel heeft.

Tabel 1

Land	Productiekosten in uren per eenheid	
	Wol	Wijn
Engeland	15	45
Portugal	10	20

Engeland heeft een **relatief kostenvoordeel** voor wol en Portugal voor wijn.

- In Engeland kost de productie van één eenheid wijn evenveel als de productie van drie eenheden wol (de kostenverhouding of ruilverhouding bedraagt $15:45 = 1:3$).
- In Portugal kost de productie van één eenheid wijn evenveel als de productie van twee eenheden wol (de kostenverhouding of ruilverhouding bedraagt $10:20 = 1:2$).

Of:

- De productie van wol kost in Engeland $15/10 = 1,5\times$ zoveel als in Portugal.
- De productie van wijn kost in Engeland $45/20 = 2,25\times$ zoveel als in Portugal.

In Engeland is de productie van wol relatief voordeliger dan de productie van wijn en in Portugal is de productie van wijn relatief voordeliger dan de productie van wol.

Engeland heeft voor wol een relatief kostenvoordeel en zal zich specialiseren in de productie van wol.

Portugal heeft voor wijn een relatief kostenvoordeel en zal zich specialiseren in de productie van wijn.

In **tabel 2** wordt uitgegaan van de in tabel 1 gegeven productiekosten in uren.

Voor Engeland veronderstellen we dat er 345 uren voor de productie beschikbaar zijn.

Zonder internationale handel worden er 8 eenheden wol en 5 eenheden wijn geproduceerd en geconsumeerd.

Voor Portugal veronderstellen we dat er 240 uren voor de productie beschikbaar zijn.

Zonder internationale handel worden er 12 eenheden wol en 6 eenheden wijn geproduceerd en geconsumeerd.

Zonder internationale handel bedraagt de totale productie en consumptie van beide landen samen dus 20 eenheden wol en 11 eenheden wijn.

Tabel 2

Land	Productie			
	Zonder handel		Met handel	
	Wol	Wijn	Wol	Wijn
Engeland	8	5	23	0
Portugal	12	6	0	12
Totaal	20	11	23	12

Als beide landen zich gaan specialiseren, dus Portugal gaat zich toeleggen op de productie van wijn en Engeland gaat zich toeleggen op de productie van wol, dan bedraagt de totale productie 23 eenheden wol en 12 eenheden wijn. Door specialisatie is de gezamenlijk welvaart van beide landen toegenomen met 3 eenheden wol en 1 eenheid wijn.

Door specialisatie ontstaat in Engeland een overschot aan wol (en een tekort aan wijn) en in Portugal een overschot aan wijn (en een tekort aan wol).

De in beide landen ontstane overschotten zullen door middel van onderlinge handel worden geruild.

TAL VAN (EXAMEN)OPGAVEN ZIJN IN HET BIJ DE SITE BEHORENDE BOEK OPGENOMEN

KLIC OP DE LINK VAN ONDERVERMELDE SITE